

Outline

- 12:1-26 Census of the Kohanim and Levites, leaders and clans
- 12:27-43 Dedication of the Wall of Jerusalem
- 12:44-47 Assignment of overseers for the needs of the Kohanim and Levites

12:1-26 Census of the Kohanim and Levites, leaders and clans

1. Shifts Chronicles I 24:1-4

2. Talmud, Taanit 27a-b

משה תיקן להם לישראל ח' משמרות – ד' מאלעזר וד' מאיתמר. בא שמואל והעמידן על ט"ז, בא דוד והעמידן על כ"ד, שנאמר... תנו רבנן: ארבעה משמרות עלו מן הגולה ואלו הן: ידעיה, חרים, פשחור ואיתמר. עמדו נביאים שביניהם וחלקום והעמידום על כ"ד.

Moshe prepared for Israel 8 shifts – 4 from Elazar and 4 from Itamar. Shemuel came and made then 16. David came and made them 24, as it is written (Chronicles I 9:22)... Our sages taught: Four shifts ascended from the exile: Yedayah, Charim, Pashchur, Imeir. The prophets among them divided them into 24 shifts.

3. Ralbag to Nechemiah 12:1

ולא מנה בכאן מהם כי אם עשרים ושנים אולי לא היו שם אז משמרות יותר כי המשמרות היו עשרים וארבע בימי דוד.
It only listed 22 here, perhaps because they did not have more shifts there, for there were 24 shifts in David's day.

4. Malbim to Nechemiah 12:1

וצ"ל ששנים מהם היו גם בניהם ראשי משמרות או שישוע כהן גדול שלא חשבתיו היו מבניו שני ראשים:
One must say that two of them also had their sons as heads of shifts, or that Yeshua the Kohen Gadol, who was not counted, had two heads among his sons.

5. Metzudat David to Nechemiah 12:12

ולא חש להזכיר כל הכ"ד משמרות... וגם למעלה לא זכר כ"א כ"ב וכאן כלל בנימין ומועדיה באחת ולא זכר חטוש ואולי כללו במי:
It did not bother to list all 24 shifts... And above it also mentioned only 22. And here it included Binyamin and Moadyah as one, and it did not mention Chatush, and perhaps it included him in (?).

6. Talmud, Avodah Zarah 8b-9a

מלכות פרס בפני הבית שלשים וארבע שנה, מלכות יון בפני הבית מאה ושמונים שנה...
The Persian Empire reigned for 34 years during the Temple period, the Greek Empire reigned 180 years during the Temple period...

7. Malbim to Nechemiah 12:12

והנה לא חשב חטוש ולא נזכר מי שהיה תחת מנימין, וי"ל שהם היו חיים והיו ראשי האבות גם בימי יויקים.
It did not list Chatush, and it did not mention who was under Minyamin. One could say [the originals] yet lived, and they were the heads of the clans during the days of Yoyakim as well.

8. Ralbag to Nechemiah 12:12

והנה לא זכרם כלם כי השמיט חטוש. אולי נתחברה משמרתו לאחת מהמשמרות.
It did not mention all of them, for it omitted Chatush. Perhaps his shift joined another shift.

9. Rabbi Yosef Babad, Minchat Chinuch 394:7

התורה צוותה לשורר ולהודות לו ית' על הקרבן מה שירצו כפי צחות לשונם, ואח"כ בא דוד המלך ע"ה ויסד מזמורים על זה, כמו בתפלה שהיא מן התורה לדעת הר"מ והנוסח תקנו אנשי כנה"ג. וכן ברכת המזון.

The Torah commanded to sing and thank Gd upon the offering as they choose, based on their eloquence. Then King David established songs for this. It is like prayer, which Rambam believes is biblical, but the Great Assembly established the text. And the blessing after meals.

10. Midrash, Sifri Devarim 342

"איש האלקים" זה אחד מעשרה שנקראו 'איש האלקים' – משה... אלקנה... שמואל... דוד...

"The Man of Gd" – This is one of 10 who were called "Man of Gd" – Moshe... Elkanah... Shemuel... David...

11. Ibn Ezra to Devarim 33:1

איש האלקים - להודיע כי בנבואה ברך אותם.

"Man of Gd" – To teach that he blessed them prophetically.

12:27-43 Dedication of the Wall of Jerusalem

12. Rashi to Nechemiah 12:27

ובחנוכת חומת ירושלים - בתשלול' חומת העיר לקדש את העיר:

"With the dedication of the wall of Jerusalem" – With the completion of the city's wall, to consecrate the city.

13. Mishnah Shevuot 2:2 (14a-b)

אחד הנכנס לעזרה ואחד הנכנס לתוספת העזרה [בטומאה, חייב] שאין מוסיפין על העיר ועל העזרות אלא במלך ובביא ואורים ותומים ובסנהדרין של שבעים ואחד ובשתי תודות ובשיר ובית דין מהלכין ושתי תודות אחריהם וכל ישראל אחריהם. הפנימית נאכלת והחיצונה נשרפת. וכל שלא נעשה בכל אלו הנכנס לשם אין חייבין עליה:

Whether one entered the *azarah* or the area added to the *azarah* [in impurity, one was liable], for we only add to the city or the *azarot* with a king, prophet, *urim v'tummim*, Sanhedrin of 71 judges, two *todah* offerings and singing, and the court walks, with the two *todah* offerings behind them, and all Israel behind them. The inner offering is eaten, and the outer offering is burned. And if it is not done with all of this, one who enters that space [while impure] is not liable.

14. Talmud, Shevuot 16a

רב הונא אמר "בכל אלו" תנן, רב נחמן אמר "באחת מכל אלו" תנן. רב הונא אמר "בכל אלו" תנן, קסבר קדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא ועזרא זכר בעלמא הוא דעבד. רב נחמן אמר "באחת מכל אלו" תנן, קסבר קדושה ראשונה קידשה לשעתה ולא קידשה לעתיד לבא, ועזרא קדושי קדיש אף על גב דלא הו אורים ותומים...

Rav Huna said: It says 'With all of these'. Rav Nachman said: It says 'With one of these.' Rav Huna said: It says 'With all of these', believing that the initial sanctity was eternal, and Ezra was only commemorating it. Rav Nachman said: It says 'With one of these,' believing that the initial sanctity was only temporary, and Ezra re-consecrated it, even though he lacked the *urim v'tummim*.

15. Rambam, Mishneh Torah, Hilchot Beit haBechirah 6:14

כל מקום שלא נעשה בכל אלו וכסדר הזה אין קדוש גמור. וזה שעשה עזרא שתי תודות זכרון הוא שעשה. לא במעשיו נתקדש המקום, שלא היה שם לא מלך ולא אורים ותומים. ובמה נתקדשה? בקדושה ראשונה שקדשה שלמה, שהוא קידש העזרה וירושלים לשעתה וקידשן לעתיד לבא.

Wherever all of these have not been done, without this structure, it is not fully sanctified. What Ezra did with the two *todah* offerings was just a commemoration. It was not through his deeds that the place was sanctified, for there was neither king nor *urim v'tummim* there. How was it sanctified? With the initial sanctity consecrated by Solomon, for he consecrated the *azarah* and Jerusalem eternally.

16. Rashi to Nechemiah 12:30

ואת השערים ואת החומה - שלא תהיה טומאה שם בעיר:

"And the gates and the wall" – So that there would be no impurity in the city.

17. Malbim to Nechemiah 12:31

יל"פ שהלכו על החומה ממש, ויל"פ אצל החומה כמו ועליו מטה מנשה, ובאמת נסתפק בזה הריטב"א בחדושי פ"ק דשבועות, ורצה להוכיח שהלכו על החומה כדי לקדש את החלונות ועובי החומה...

One could explain that they actually walked on the wall, and one could explain beside the wall, like "And beside him was the tribe of Menasheh". In truth, Ritva was unsure of this in his commentary to the first chapter of Shevuot, and he wanted to prove that they walked on the wall in order to consecrate the windows and width of the wall...

18. Talmud, Shevuot 15a

שתי תודות שאמרו בלחמן ולא בבשרן. מנהגי מילי? אמר רב חסדא דאמר קרא "ואעמידה שתי תודות גדולות ותהלכות לימין מעל לחומה" - מאי 'גדולות'? אילימא ממין גדול ממש, נימא 'פרים'! אלא גדולות במינן, מי איכא חשיבותא קמי שמיא? והתניא "נאמר בעולת בהמה 'אשה ריח ניחח' בעולת העוף 'אשה ריח ניחח' במנחה 'אשה ריח ניחח', מלמד שאחד המרבה ואחד הממעט ובלבד שיכוין את לבו לאביו שבשמים!" אלא גדולה שבתודה, ומאי ניהו? חמץ.

The two *todah* offerings they mentioned were their bread, not their meat. How do we know this? Rav Chisda cited a verse, "And I established two great *todot*, etc." What does "great" mean? If it means physically large, say "bulls"! And if it means "the largest of their kind," is their significance to this before Gd?

19. Ibn Ezra to Nechemiah 12:31

שתי תודות - נקראו כן כי הם מעמידין להודות לד' והם האומרים שיר של תודה:

Two *todot* – they are called this because they are set up to thank Gd, and they sing the song of the *todah*.

20. Malbim to Nechemiah 12:31

וקבלו [חז"ל] שהשתי תודות היו מהלכים זה אצל זה או זה אחר זה, אחת נאכלת ואחת נשרפת. וכפי ההשקפה ראשונה פשט הכתוב סותר את הקבלה, שמבואר בכתוב שהלכו חצי העם משמאל לימין וחצי העם הלכו מימין לשמאל, וכבר בארתי זה היטב למעלה סימן ג', שבית נחמיה היה בשער הגיא שהוא באמצע מערב, ומשם התחילו ללכת, וחצי העם שהלכו לימין הלכו לשער האשפות עד מעלות עיר דוד עד קצה דרומית מערבית ומשם הלכו כל צד דרום ממערב למזרח ובאו אל שער המים במזרח בצד דרומית מזרחית... וההלכים מימין לשמאל הלכו משער הגיא למגדל התנורים שהיו בצד מערבית צפונית ומשם הלכו ממערב למזרח בצד צפון... ושניהם פגעו במזרח בשער המטרה, וזה מוכרח בפשט הכתוב וא"א לפרש באופן אחר, וגם חז"ל פי' כן פשט הכתוב. והאמת הוא שחלקו את השתי תודות שהיה בכל אחד עשרה חלות [חמץ], ולקח חמשה חלות מכל תודה וסבבו בהם לימין לצד דרום וכן לקחו חמשה חלות מכל תודה וסבבו בהם לצד צפון בענין שאל כל צד סבבו בשתי תודות...

And [our Sages] received that the two *todot* walked beside each other or in sequence, and one was eaten and one was burned. At first glance, the literal explanation of the text contradicts the tradition, for in the text it is clear that half the group went from left to right and half the group went right to left. And I have already explained well in Chapter 3 that Nechemiah's house was in *Shaar haGai* in the middle of the western side, and from there they commenced walking. Half the group walked right, to *Shaar ha'Ashpot* to the steps of *Ir David* to the southwest edge, and from there they walked the entire south side, west to east, and they came to *Shaar haMayim* in the southeast... And those who walked from right to left walked from *Shaar haGai* to *Migdal Tanurim* on the northwest, and from there they walked from west to east along the north side... And the two met in the east, at *Shaar haMatarah*. This is obvious in the literal text, and one can explain it in no other way, and our Sages also explained the simple read of the text in this way. In truth, they divided the two *todot*, as each had ten loaves [of *chametz*], and they took five loaves from each *todah* and made the circuit to the right along the south, and they also took five loaves from each *todah* and made the circuit to the north, such that they used two *todot* for each circuit...